

UZASADNIENIE

J. G. wniósł odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 18 czerwca 2015r, znak: (...), GO- (...), którą to decyzją odmówiono jemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu stwierdzonej choroby zawodowej – przewlekłego okołostawowego zapalenia barku.

Odwołujący się zaskarżył wydaną decyzję w całości i wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie jemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu doznania stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek choroby zawodowej. Stwierdził, że powyższa decyzja jest niezgodna z przepisami, tj. Rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18.12.2002r., ponieważ została wydana na podstawie źle przeprowadzonych badań przez Lekarza Orzecznika, a także Komisję Lekarską KRUS. Przedmiotowej decyzji zarzucił, iż jest niezgodna ze stanem faktycznym jego stanu zdrowia, który ma potwierdzenie w dokumentacji medycznej oraz wynikach badań przeprowadzonych w Instytucie Medycyny Pracy w Ł. na Oddziale Chorób Zawodowych i decyzji z dnia 07.04.2015r. wydanej przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł.. Podał, że od 1986r. do chwili obecnej prowadzi niewielkie gospodarstwo rolne, a wykonywane przez niego ręcznie ciężkie prace fizyczne powodują znaczne obciążenia kończyn górnych, kręgosłupa i dolegliwości bólowe. Wskazał, że rozpoznano u niego przewlekłe zapalenie okołostawowe lewego barku pochodzenia zawodowego oraz zmiany zwyrodnieniowe w stawie obojczykowo – barkowym, a jako czynnik narażenia zawodowego został wymieniony sposób wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym, a zwłaszcza ciężkie prace wykonywane ręcznie obciążające bark. Zdaniem odwołującego się organ rentowy przy wydaniu decyzji, nie wziął pod uwagę faktu, że samotnie prowadzi gospodarstwo rolne wykonując prace fizyczne. Stwierdził, że Lekarz Orzecznik określił uszczerbek na podstawie z pozycji 104 tabeli, który jego zdaniem, nie dotyczy chorób zawodowych, co czyni według odwołującego się przeprowadzone badanie niezgodnym z prawem. W jego opinii ustalenie uszczerbku na zdrowiu powinno być określone na podstawie pozycji 193 tabeli stanowiącej załącznik do ww. Rozporządzenia. Odwołujący się wskazał, że przeprowadzone przez Komisję Lekarską Kasy badanie, jak i analiza dokumentacji medycznej były nierzetelne i niezgodne z obowiązującymi przepisami, a wydane przez Komisję orzeczenie było błędne. Argumentował, że w dokumentacji medycznej dotyczącej jego leczenia znajdują się ustalenia innych lekarzy świadczące o tym, że stwierdzono u niego dysfunkcję narządu ruchu, czego Komisja Lekarska KRUS nie stwierdziła. Podał, że nie otrzymał bezpośrednio po badaniu w dniu 11.06.2015r. orzeczenia ani żadnej informacji o wyniku badania i nie mógł się odnieść do jego ustaleń. Podniósł, że w KRUS odmówiono mu udostępnienia dokumentacji dotyczącej jego sprawy.

W odpowiedzi na odwołanie Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w Z. wniosła o oddalenie odwołania w całości, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (k. 10).

Sąd Rejonowy w Łomży ustalil i zważył, co następuje:

J. G. jest rolnikiem, prowadzącym od 1988r. do chwili obecnej samotnie gospodarstwo rolno - hodowlane o pow. użytkowej 7,05 ha (3,6 ha gruntów rolnych, 0,4 ha pastwiska, 1,3 ha łąki). Od kilkunastu lat całość gruntów ornych obsiewa zbożem, które jest koszone kombajnem. W różnych okresach hoduje trzodę chlewną, konie, bydło w ilości od kilku do kilkudziesięciu sztuk (na ogół kilkanaście). Większość prac związanych z opieką nad inwentarzem (karmienie, ścielenie, pielęgnacja), jak i uprawą ziemi wykonuje ręcznie. W okresie wcześniejszym podejmował pracę, ostatnio był zatrudniony od 2004r. do 2008r. jako strażnik w (...) Parku Krajobrazowym. Został zaliczony przez (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Ł. do lekkiego stopnia niepełnosprawności o charakterze czasowym do dnia 31.07.2018r.(dowód- akta KRUS).

Odwołujący się J. G. został skierowany do Poradni Chorób Zawodowych w B. w związku z podejrzeniem choroby zawodowej wywołanej sposobem wykonywania pracy. Organ ten nie znalazł podstaw do rozpoznania przewlekłego zapalenia okołostawowego barku lewego o etiologii zawodowej, stwierdzając, że zdiagnozowane u niego zmiany w układzie kostno – stawowym mają charakter choroby zwyrodnieniowej i nie figurują w wykazie chorób zawodowych.

J. G. nie zgodził się z treścią tego orzeczenia i wniósł o ponowne przeprowadzenie badań lekarskich w Instytucie Medycyny Pracy w Ł.. Na podstawie orzeczenia lekarskiego nr (...)/(...) z dnia 07.01.2015r. o rozpoznaniu choroby zawodowej, wystawionego przez Instytut Medycyny Pracy w Ł. oraz oceny narażenia zawodowego zatrudnionego we własnym gospodarstwie rolnym, stwierdzono u J. G. chorobę zawodową- przewlekłe zapalenie okołostawowe barku lewego o etiologii zawodowej, Zdaniem Instytutu analiza sposobu wykonywania pracy przez badanego, tj. wykonywanie wszystkich ciężkich prac ręcznie, obciążenie tylko jednego barku, brak uchwytniej innej przyczyny ww. dolegliwości dały podstawę do rozpoznania z przeważającym prawdopodobieństwem u odwołującego się choroby zawodowej pod postacią przewlekłego zapalenia okołostawowego barku lewego o etiologii zawodowej, poz. 19.4 wykazu chorób zawodowych Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.06.2009r. w sprawie chorób zawodowych. (dowód: orzeczenie lekarskie nr (...) (...) z dnia 07.01.2015r. o rozpoznaniu choroby zawodowej- akta KRUS).

Decyzją Nr (...).2015 z dnia 7 kwietnia 2015r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ł. na podst. art.104 § 1 i 2 kpa i ar.5 pkt. 4a ustawy z dnia 14.03.1985r o Państwowej Inspekcji Sanitarnej po rozpoznaniu zgłoszenia choroby zawodowej – **stwierdził u J. G. chorobę zawodową – przewlekłe okołostawowe zapalenie barku**, wymienioną w poz. 19.4 wykazu chorób zawodowych określonych w załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.06.2009r. w sprawie wykazu chorób zawodowych (Dz.U. z 2014r. poz. 1502).

W uzasadnieniu decyzji Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ł. podał, że na podstawie orzeczenia lekarskiego nr (...) (...) z dnia 07.01.2015r. o rozpoznaniu choroby zawodowej, wystawionego przez Instytut Medycyny Pracy w Ł. oraz oceny narażenia zawodowego J. G. zatrudnionego we własnym gospodarstwie rolnym, stwierdzono u badanego ww. chorobę zawodową. Wskazał, że z karty narażenia zawodowego zawierającej charakterystykę wykonywanej pracy, w tym analizę czynności zawodowych wykonywanych przez J. G. wynika, że wykonywał on wszelkie prace we własnym gospodarstwie rolnym, a więc był narażony na przewlekłe okołostawowe zapalenie barku. Podał, że biorąc pod uwagę powyższe , z dużym prawdopodobieństwem stwierdzić można, iż choroba została spowodowana wykonywaną pracą, co jest warunkiem koniecznym do uznania etiologii zawodowej ww. schorzenia (dowód - decyzja Nr (...).2015 z dnia 7 kwietnia 2015r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ł.).

J. G. w dniu 17.04.2015r. złożył do KRUS P. Terenowej w Ł. wniosek o przyznanie jemu jednorazowego odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu w związku z chorobą zawodową, powołując się na ww. decyzję (dowód: k.1,2-4 akt KRUS).

W dniu 15.05.2015r. Lekarz Rzecznawca Kasy rozpoznał u odwołującego się przewlekłe okołostawowe zapalenie barku lewego. Badaniem przedmiotowym stwierdzono prawidłową ruchomość barku lewego, bez ograniczeń i bez zniekształceń. Ustalono o % stałego uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową stwierdzoną decyzją z dnia 07.04.2015r. Wskazano, że brak upośledzenia funkcji i prawidłowa ruchomość w stawie barkowym lewym uzasadniają wydanie orzeczenia o nieprzyznaniu uszczerbku na zdrowiu (akta KRUS k. 18- 19). J. G. złożył od powyższego orzeczenia odwołanie do Komisji Lekarskiej Kasy. W dniu 11.06.2015r. Komisja Lekarska Kasy, po badaniu podmiotowo – przedmiotowym oraz po przeanalizowaniu przedstawionej dokumentacji leczenia i badań dodatkowych nie stwierdziła u odwołującego się dysfunkcji narządu ruchu i ustaliła ,że odwołujący się w wyniku choroby zawodowej nie doznał uszczerbku na zdrowiu- 0% (dowód: orzeczenie z 11.06.2015r.- akta KRUS).

Zaskarżoną decyzją z dnia 18 czerwca 2015r, znak: (...), GO- (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił J. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej. Uzasadniając decyzję podano, że odwołujący się nie jest uprawniony do tegoż świadczenia, ponieważ Komisja Lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 11.06.2015r. ustaliła u odwołującego się o % uszczerbek na zdrowiu spowodowany rolniczą chorobą zawodową. W związku z powyższym, odmówiono jednorazowego odszkodowania (dowód – decyzja z dnia 18.06.2015r k.26 akt KRUS).

J. G. wniósł do tut. Sądu odwołanie od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 18 czerwca 2015r, znak: (...), GO- (...), którą to decyzją odmówiono jemu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu stwierdzonej choroby zawodowej – przewlekłego okołostawowego zapalenia barku.

Odwołujący przebywał na zwolnieniach lekarskich w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową (zestawienie k. 88-97) i poddawał się okresowo rehabilitacji leczniczej. Obecnie odbywał rehabilitację leczniczą w Centrum (...) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w J. od 14.04.2016r. do 04.05.2016r. (dowód: pismo z dnia 12.04.2016r. k. 88).

W ocenie tut. Sądu odwołanie nie jest zasadne.

Stosownie do 10 ust.1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (t.j. Dz.U. z 2015r., poz.704) prawo do jednorazowego odszkodowania przysługuje: ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej. Za rolniczą chorobę zawodową uważa się chorobę, która powstała w związku z pracą w gospodarstwie rolnym, jeżeli choroba ta jest objęta wykazem chorób zawodowych określonych w przepisach wydanych na podstawie Kodeksu pracy (art. 12 ww. ustawy).

Organ rentowy, odmawiając odwołującemu się prawa do jednorazowego odszkodowania, nie kwestionując istnienia stwierdzonej choroby zawodowej, odmówił przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania, ponieważ komisja lekarska Kasy orzeczeniem z dnia 11.06.2015r. ustaliła, że odwołujący się nie doznał w wyniku tej choroby zawodowej stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (ustalono o % uszczerbek na zdrowiu).

Sąd rozstrzygając roszczenie o jednorazowe odszkodowanie z tytułu następstw choroby zawodowej jest zobowiązany na mocy art. 233 § 1 kpc do wszechstronnego zbadania i rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Sąd powszechny rozpoznający sprawę o świadczenia z tytułu choroby zawodowej, nie jest bowiem związany decyzją inspektora sanitarnego (patrz Uchwała Składu Siedmiu Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 1994r II PZP 4/94 OSN z 1994r nr 11, poz.170). Dla celów świadczeń odszkodowawczych samo stwierdzenie choroby zawodowej nie jest wystarczające. Istotne jest bowiem ustalenie czy choroba spowodowała uszczerbek na zdrowiu bądź śmierć.

Choroba zawodowa to określenie tych urazów, zachorowań lub śmierci, których przyczyną jest sama praca, jej rodzaj i charakter.

T. Sąd uznał decyzję Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł. z 7 kwietnia 2015r. (...)o stwierdzeniu u J. G. choroby zawodowej za prawidłową.

Jak wynika z dołączonej do akt (...) w Ł. dokumentacji medycznej odwołujący się J. G. w czasie wykonywania czynności zawodowych we własnym gospodarstwie rolnym był narażony na działanie czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy odwołującego się w związku ze sposobem wykonywania przez niego pracy rolniczej (praca ręczna). Niewątpliwie więc rodzaj pracy, jej charakter oraz sposób jej wykonywania - były przyczyną zachorowania J. G. na przewlekłe okołostawowe zapalenie barku.

Należy w tym miejscu wskazać, iż definicja choroby zawodowej nie wymaga obecnie ustalenia źródła powstania choroby, ustalenia konkretnych okoliczności, w których doszło do zachorowania, lecz jedynie ustalenia związku pomiędzy pracą rolniczą a chorobą.

Zatem, w ocenie Sądu, do zachorowania na przewlekłe okołostawowe zapalenie barku. doszło w okresie podlegania przez odwołującego się rolnicemu ubezpieczeniu społecznemu. Wynika to z ustaleń Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ł., zawartych w uzasadnieniu decyzji o ustaleniu choroby zawodowej i nie zanegowanych skutecznie przez organ rentowy.

T.. Sąd w celu ustalenia procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu jakiego doznał odwołujący się w wyniku choroby zawodowej tj. przewlekłego zapalenia okołostawowego barku lewego, dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu (...) (k. 16).

Biegły sądowy po przeprowadzeniu badania przedmiotowego i analizie dokumentacji medycznej rozpoznał u odwołującego się J. G. – zapalenie okołostawowe barku lewego i zmiany zwyrodnieniowe stawu obojczykowo

– barkowego lewego. Biegły orzekł, że stwierdzona choroba zawodowa nie spowodowała u odwołującego się długotrwałego ani stałego uszczerbku na zdrowiu. Tym samym biegły przychylił się do stanowiska zajętego przez lekarza Rzecznawcę KRUS i Komisję KRUS (dowód: opinia k. 17).

Odwołujący się J. G. wniósł pismo procesowe datowane na dzień 15.10.2015r. zatytułowane: zgłoszenie, w którym zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłego. Podał, że nie zgadza się opinią i wnosi o jej nieuwzględnienie. Zarzucił, że przedmiotowa opinia jest niezgodna z przepisami prawa i stanem faktycznym. Nadmienił, że obecnie odbywa rehabilitację ze skierowania (...) Centrum (...) w związku ze stwierdzoną chorobą zawodową (k.23; 24-31). Następnie odwołujący się wniósł do Sądu w dniu 02.11.2015r. kolejne pismo, w którym podał, że otrzymał z P. Terenowej KRUS w Z. i skierowanie na rehabilitację leczniczą, ponieważ lekarz regionalny KRUS stwierdził, że uzasadniona jest potrzeba poddania się przez niego z rehabilitacji leczniczej, ponieważ odpowiednio przeprowadzone leczenie stwarza szansę jego powrotu do zdrowia. Zdaniem odwołującego twierdzenia zawarte w powyższym piśmie stają w sprzeczności z ustaleniami poczynionymi przez Lekarza Rzecznawcę Kasy z dnia 15.05.2015r., orzeczeniem Komisji Lekarskiej Kasy z dnia 11.06.2015r. o braku jakiegokolwiek uszczerbku na zdrowiu (k.34,35).

W związku z powyższym, Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego sądowego J. S. celem ustosunkowania się biegłego do zarzutów zgłoszonych w ww. pismach procesowych.

Biegły sądowy w opinii uzupełniającej podał, iż rozpoznał u odwołującego się J. G.:

1. zapalenie okołostawowe barku lewego i zmiany zwyrodnieniowe stawu obojczykowo – barkowego lewego;
2. Chorobę zwyrodnieniową – zniekształcającą odcinka szyjnego i L-S kręgosłupa.

Biegły w całości podtrzymał wydaną w dniu 08.08.2015r. opinię. Biegły wskazał, że na podstawie badania podmiotowego, przedmiotowego i analizie dokumentacji medycznej, iż następstwa stwierdzonej choroby zawodowej nie powodują długotrwałego ani stałego uszczerbku na zdrowiu u odwołującego się. Wskazał, że wydana opinia jest zgodna z obecnie obowiązującym prawem. Oświadczył, że nie zakwestionował orzeczonej choroby zawodowej, a jedynie stwierdził, że jej następstwa nie powodują długotrwałego ani stałego uszczerbku na zdrowiu. Stwierdził, że powód nie ma racji, że punkt. 193 (...) nie zawiera 0%. Biegły podał, iż jeśli nie stwierdza się długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w związku z orzeczoną chorobą zawodową, ustala się wówczas zero procent(0%) uszczerbku na zdrowiu. W ocenie biegłego wydanie opinii lekarskiej nie opiera się na solidaryzmie zawodowym, tylko na orzekaniu zgodnie z posiadaną wiedzą medyczno – orzeczniczą (dowód: opinia uzupełniająca k.42).

Odwołujący się J. G. nie zgodził się z opinią uzupełniająca. W piśmie procesowym z 23.11.2015r. zarzucił, że nie zawiera ona wszystkich, bardzo istotnych odpowiedzi na zgłoszone przez niego zarzuty we wniesionych do Sądu pismach procesowych, jest niezgodna z przepisami prawa i stanem faktycznym. Na rozprawie w dniu 10.12.2015r. J. G. podtrzymał zajęte przez siebie stanowisko, że nie zgadza się z wydanymi przez biegłego sądowego J. S. opiniami. Wskazał, że cały czas pozostaje leczony i obecnie także otrzymał od lekarza rodzinnego skierowanie do poradni rehabilitacyjnej i kolejne zwolnienie lekarskie z powodu niezdolności do pracy. Wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu ortopedii.

Sąd uwzględnił ten wniosek i dopuścił dowód z opinii innego biegłego z zakresu ortopedii M. R. na okoliczność ustalenia czy odwołujący się w wyniku choroby zawodowej doznał uszczerbku na zdrowiu i w jakiej wysokości.

Biegły sądowy opinii nie sporządził, ponieważ odwołujący się J. G. nie stawił się na wyznaczony termin badania (k.67). Sąd wyznaczył kolejny termin badania odwołującego się przez biegłego M. R., lecz odwołujący się nie stawił się także na tym terminie (k.71). W piśmie z 19.02.2016r. odwołujący się podał, że nie stawił się na wyznaczony termin badania, ponieważ nie miał czym dojechać do Ł., gdyż z jego miejsca zamieszkania do Ł. w soboty i niedziele nie kursuje żaden autobus, jak też nie ma możliwości dojazdu innym środkiem transportu (k.74). Z uwagi na fakt, że biegły podał, iż nie ma możliwości przebadania odwołującego się w innym dniu niż sobota, Sąd wyznaczył ponowny termin badania na dzień 19 marca 2016r, pouczając odwołującego się, że w przypadku gdy nie stawi się na termin badania,

będzie to ocenione przez Sąd jako odmowa poddania się badaniu lekarskiemu (k.81). Odwołujący się nie stawiał się na wyznaczony na dzień 19 marca 2016r. termin badania (k.83), dlatego też Sąd pominął dowód z opinii, którą miał wykonać inny biegły sądowy z zakresu ortopedii – M. R..

W związku z powyższym, Sąd za podstawę orzeczenia w przedmiotowej sprawie, przyjął ustalenia biegłego sądowego z zakresu ortopedii J. S., który nie znalazł podstaw do zmiany ustaleń dokonanych przez Komisję Lekarską Kasy w dniu 11.06.2015r. pod kątem ustalenia procentowego stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu jakiego doznał odwołujący się w wyniku choroby zawodowej.

Opinie (podstawowa i uzupełniająca) wydane przez biegłego sądowego J. S., zdaniem Sądu są rzetelnie i fachowe. Sąd oparł się na nich przy ustalaniu stanu faktycznego. Opinie biegłego podlegają ocenie - przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. - na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Swoistość tej oceny jednak polega na tym, że nie chodzi tu o kwestię wiarygodności, jak przy dowodzie z zeznań świadków i stron, lecz o pozytywne lub negatywne uznanie wartości rozumowania zawartego w opinii i uzasadnienie, dlaczego pogląd biegłego trafił do przekonania Sądu. Biorąc pod uwagę powyższe kryteria Sąd doszedł do przekonania, że ustalenia poczynione przez biegłego w niniejszej sprawie są rzetelne, dokonane obiektywnie, a sformułowane wnioski poparte zostały logicznym uzasadnieniem. Opinie zostały wydane przez lekarza specjalistę, mającego szeroką wiedzę i doświadczenie zawodowe i orzecznicze, zostały specjalistycznie uzasadnione. Zawierają rzeczową, logiczną i spójną argumentację ustaloną po badaniu przedmiotowym, zapoznaniu się z dokumentacją medyczną leczenia odwołującego się i z wynikami jego badań.

W tym stanie rzeczy, Sąd oceniając opinie pod względem fachowości i logiczności, doszedł do wniosku, iż zostały one sporządzone w oparciu o fachową wiedzę i praktyczne doświadczenie zawodowe biegłego, w konsekwencji dzieląc zawarte w nich konkluzje. Z uwagi na powyższe okoliczności opinie te mogą stanowić miarodajny i wiarygodny materiał pozwalający na ferowanie rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować ustalenia płynące z opinii i uznał wnioski w nich zawarte za miarodajne. W słuszności podjętego rozstrzygnięcia upewniła Sąd ocena postawy odwołującego się, który nie stawiał się trzykrotnie na wyznaczony przez Sąd termin badania przez kolejnego biegłego z zakresu ortopedii. Stwierdzić ponadto należy, że wykazanie, iż to jemu przysługiwało jednorazowe odszkodowanie, jako element stanu faktycznego obciążało odwołującego się jako stronę, która z faktu tego wywodziła skutki prawne. J. G. temu obowiązkowi nie sprostał. Nie jest bowiem rzeczą Sądu poszukiwanie źródeł dowodowych, które powinna wskazać strona wnosząca o przeprowadzenie dowodu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd uznał że przedstawione przez powoda twierdzenia należy uznać za gołosłowne i nie udowodnione. Subiektywna ocena stanu zdrowia odwołującego się i jego przekonanie o związku stwierdzonych dolegliwości z chorobą zawodową, nie mogą zastąpić oceny dokonanej przez biegłego sądowego.

Reasumując Sąd uznał, że na podstawie przeprowadzonego postępowania dowodowego, a w szczególności opinii sporządzonych przez biegłego sądowego z zakresu ortopedii, że na skutek choroby zawodowej odwołujący się nie doznał uszczerbku na zdrowiu. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności tutaj. Sąd, dzieląc ustalenia biegłego sądowego – stwierdził, iż organ rentowy prawidłowo ocenił uprawnienia odwołującego się do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej odmawiając J. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej.

Z tych względów, nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia, na podst. art. 477¹ § 1kpc Sąd oddalił odwołanie.